

РЕШЕНИЕ

№ 28061

гр. София, 13.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 21 състав, в
публично заседание на 25.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елена Попова

при участието на секретаря Елица Делчева, като разгледа дело номер **6124** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ вр. с чл. 84, ал. 2 от Закона за убежището и бежанците /ЗУБ/.

Образувано е по жалба от 28.04.2026г. на А. Р. А. А., с ЛЧН № [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , срещу Решение № 125 Х/17.04.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което не е допусната последва молба рег. №КП-01-881/27.03.3026г. на жалбоподателя до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата на 28.04.2026г, в съдебно заседание и в представените писмени бележки от 29.06.2026г., са развити доводи за незаконосъобразност на постановеното решение, като се твърди, че същото е поставено в нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Изложени са твърдения, че административният орган не е изяснил фактите по делото и необосновано не е възприел фактите, относими към личното положение на жалбоподателя и държавата му по произход. Твърди, че жалбоподателят не може да се върне в страната си по произход поради основания от преследване и предвид обстановката в С.. Твърди, че оспорваното решение е в разрез с актуалното тълкуване на Директива 2013/32/ЕС. Твърди се, че интервюиращият орган не е анализирал дали е направена справка, свързана с наличието на тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице. Жалбоподателят изисква събиране на допълнителни доказателства от стана на административния орган за преценка как евентуално връщане до страна му на произход би се отразило и дали отказът няма да засегне негови основни права, гарантирани му в ЕКПЧОС вр. чл. 9, ал. 1 от ЗУБ. В представените писмени бележки се твърди нарушение на административнопроизводствените

правила, като жалбоподателят счита, че административният орган е смели двете фази на производството-по допустимост и по същество. Отделно от това се твърди, че са игнорирани новите обстоятелства и актуалната обстановка в С.. По същество се иска отмяна на оспорваното решение.

Ответникът- Интервюиращ орган на Държавна агенция за бежанците /ДАБ/ при МС редовно призван, не изпраща представител в съдебно заседание, но представя писмена защита от 23.06.2026г. В писмената защита се оспорва жалбата на А. Р. А. А. като неоснователна и недоказана. Твърди се, че при издаването на оспореното решение са спазени изискванията за законосъобразност и съответствие с материалния и процесуалния закон. Твърди, че жалбоподателят в последващата си молба не е представил доказателства относно изложените от него твърдения. Твърди, че в последващата молба не са представени нови факти, които да не са обсъждани вече от административния орган. По същество счита, че жалбата следва да бъде отхвърлена.

Административен съд София-град, Първо отделение, 21-ви състав, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 24.10.2023г. А. Р. А. А. е подал молба за предоставяне на международна закрила с вх. № 6922/24.10.2023г. /л. 174/. В хода на административното производство по първоначалната молба на жалбоподателя е получено писмо то ДАНС с положително становище и е проведено интервю с А. Р. А. А., за което е съставен протокол /л. 113/-жалбоподателят е заявил, че е напуснал С. нелегално на 28.08.2023г., като е заминал за Т. и е влязъл в Република България нелегално. Посочил е, че е арабин, мюсюлманин-сунит, не е имал проблеми заради религията и етноси си, не е участвал в религиозни организации. Жалбоподателят е посочил, че семейството му се намира в С.. Като причина за напускане на С. е посочил военните действия и лошата икономическа обстановка, тъй като е нямало достатъчно работа, ток и вода. По време на интервюто е посочил, че няма лични заплахи и никога не му е оказвано насилие, но през 2014/2015г. при бомбардировка къщата му е разрушена.

На 26.08.2025г. е издадено Решение № 4621 на Председателя на ДАБ за отказ на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на молителя /л. 94/.

С решение №7615/07.10.2025г. на С-Х., 6-ти състав по адм. дело №1597/2025г. по описа на АС-Хасково съдът е отхвърлил жалбата на А. против решение №4621/26.08.2025г. на Председателя на ДАБ. /л. 48/.

На 27.03.2026г. А. Р. А. А. е подал последваща молба за международна закрила с рег. № КП-01-881/27.03.2026г. /л. 37/. В молбата са изложени твърдения, че е заплашен от управляващите в С. като привърженик на предходния режим на управление и е осъден без съд и присъда на наказание затвор. Отделно от това, акцентира върху несигурността в С. и продължаващите раздори между различни въоръжени групировки, терористични организации и други, които нанасят удари върху цивилното население в С..

На 17.04.2026г. е издадено Решение № 125 Х на интервюиращ орган при ДАБ при МС, което не допуска последваща молба с рег. № КП-01-881/27.03.2026г. на А. Р. А. А. до производство за предоставяне на международна закрила. След направен анализ на обстановката в С. в оспорваното решение е посочено, че са породени съмнения относно достоверността на заявените от жалбоподателя нови обстоятелства. Акцентирано е върху противоречията в дадените

обяснения на жалбоподателя, тъй като в интервюто си е заявил, че не е имало заплахи срещу личността и сигурността му, но в последващата си молба, твърди, че е осъден на наказание затвор без присъда. Допълнително е представен анализ на обстановката в С., като е посочено, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони, както и че множество бежанци се завръщат в С.. Акцентира се, че семейство на жалбоподателя продължава да живее в С. освен брат му. Административният орган не намира предпоставки за застрашен живот или лична свобода по причина на раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение от анализа на събраните писмени доказателства, като е направил извод, че при евентуалното му завръщане в С. би могъл да води нормален начин на живот. В обобщение е прието, че жалбоподателят не се е позовал на новонастъпили обстоятелства за личното му положение или за държавата ме по произход, поради и което е издадено оспорваното решение. /л. 19-22/.

На 29.04.2026г. е подадена жалба от А. Р. А. А. срещу Решение № 125 Х/17.04.2026г. на интервюиращ орган при ДАБ при МС /л. 185/.

В хода на съдебното производство са събрани писмени и гласни доказателства за изясняване на фактите по делото, като е приобщена изпратената от ответника административна преписка, представени са и са приети по делото справки от 10.06.2026г. и от 07.05.2026г., изготвени от дирекция „Международна дейност“ при ДАБ за актуалната обществено -политическа обстановка в С. /л. 213 и сл./ В справката е разгледано подробно положението на бежанците в С., като се сочи, че ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони. Посочено е, че преходният президент А. М. ал Г. насърчава помирението и приобщаването, същевременно подчертавайки важността на запазването на националното единство. Допълнително демографският профил на завърналите се лица остава непроменен, със заявена повишена сигурност и трудоспособност, събиране на семейства и образование. Посочено е, че основните причини за завръщането на сирийците са настъпилите политически развития, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността. В справката от 10.06.2026 е направен подробен анализ на сигурността в провинция И., а в представената от процесуалния представител на жалбоподателя справка от 07.05.2026г. е посочено, че към 2026г. С. остава териториално фрагментирана и икономически изтощена, като страната е разделена на няколко зони на контрол, всяка със собствена администрация и валута и външни покровители. Посочено е, че е налице хуманитарна катастрофа като близо 16.7 милиона се нуждаят от помощ, а повече от десетилетие разрушения са оставили здравната и образователната система в колапс. Посочено, че е налице енергийна криза, нарко-икономика и валутен срив.

В хода на съдебното производство са събрани и гласни доказателства, съдържащи се в обясненията на жалбоподателя, който е заявил, че положението в страната му е много зле заради присъствието на ислямистите и животът е в опасност от режима на управление, от кюрдските сили или терористични атаки. Като източник на информация сочи семейството си, които са в С.-съпругата му, децата му, братята му и майка му.

С оглед на така установената фактическа обстановка и събраните доказателства по делото, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от надлежна страна и в срок, срещу подлежащ на обжалване валиден административен акт. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният административен акт е издаден от компетентен орган, съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ. Обжалваното решение е издадено от Н. Г., юрисконсулт в ДАБ при МС, определена за

интервюиращ орган със Заповед № РД-05-26/14.01.2025г. на Председателя на ДАБ, видно от която Н. Т. Г. е определена за интервюиращ орган, който да извършва действията, предвидени в ЗУБ /л.29/.

Решението е издадено в изискуемата от закона форма, съдържа реквизитите на индивидуален административен акт по АПК, мотивирано е с фактическите и правни основания за недопускане на молбата.

Спазени са административнопроизводствените правила, като в тази връзка съдът не кредитира възраженията на жалбоподателя за смесване на двете фази на производството-по допустимост и по същество. Обсъдените доводи в оспорвания акт са във връзка с твърденията на жалбоподателя в подадената от него последваща молба и твърденията в нея за влошено положение в страната му по произход и невъзможността му за връщане в С.. Не се установяват данни за нарушаване правата на жалбоподателя по чл.76в, ал.1 ЗУБ – липсват данни той да е потърсил съдействие и помощ от страна на Върховния комисар на Организацията на обединените нации за бежанците и на други правителствени или неправителствени организации (чл.23, ал. 13ЗУБ); да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение (чл.29а ЗУБ). Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл.58, ал.7 ЗУБ. Ето защо процедурата по проверка на допустимостта на последващата молба е надлежно проведена. Административният орган не е допуснал процесуални нарушения - изяснил е заявените от кандидата обстоятелства във връзка с индивидуалното му положение.

Процесната молба за международна закрила е разглеждана като последваща по смисъла на § 1, т. 6 от Допълнителните разпоредби на ЗУБ, съгласно който това е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. Втората хипотеза - производството за предоставяне на международна закрила в Република България да е приключило с влязло в сила решение и чужденецът да не е напуснал територията на Република България, е дадена при условията на алтернативност след използвания от законодателя съюз "или", следователно за жалбоподателя е изпълнена втората хипотеза от нормативния текст. В случая жалбоподателят не оспорва, а това се установява и от доказателствата по делото, че процесната молба е последваща такава по смисъла на посочената норма – постановено е едно предходно, влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България, което е достатъчно да се приеме, че молбата му е последваща по смисъла на закона.

Разпоредбата на чл.13, ал.2 ЗУБ предвижда, че подадена последваща молба за международна закрила, в която чужденецът не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход, се преценява по реда на глава шеста, раздел III. На свой ред нормата на чл.76а от закона визира задължението на административния орган да прецени допустимостта на последващата молба за международна закрила, преди да се пристъпи към разглеждането ѝ по същество. Съгласно чл.76б, ал.1, т.2 ЗУБ в срок до 14 работни дни от подаването на последващата молба за международна закрила интервюиращият орган единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да се провежда лично интервю, взема решение, с което не допуска последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила. Процедурните правила относно разглеждането на последващите молби са уредени в чл.42 от Директива 2013/32/ЕС, като е предоставено на държавите-членки право да могат да уредят в националното си законодателство правила за предварителното разглеждане съгласно чл.40. Тези правила могат да

задължават съответния кандидат да посочи фактите и да изложи доказателства, които оправдават новата процедура.

Нормата на това чл.33, § 2, б."г" от Директива 2013/32/ЕС обявява последваща молба за недопустима, ако не са се появили или не са били представени от кандидата нови елементи или факти, свързани с разглеждане на това дали лицето отговаря на условията за предоставянето на международна закрила по Директива 2011/95/ЕС.

По силата на чл.40, § 2 от Директива 2013/32/ЕС с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" първоначално последващата молба за международна закрила е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС. Ако в предварителното разглеждане по § 2 бъде заключено, че са установени или представени от кандидата нови елементи или факти и те увеличават в значителна степен вероятността той да бъде признат за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95/ЕС, разглеждането на молбата продължава в съответствие с разпоредбите на глава II (чл.40, § 3 от Директива 2013/32/ЕС).

В случая интервюиращият орган е действал в съответствие с европейските процедурни правила.

За нови обстоятелства по смисъла на чл.13, ал.2 ЗУБ следва да се приемат не само тези, които са възникнали след приключване на предходното производство за предоставяне на закрила по ЗУБ, но и такива, които не са били изложени в него, с уточнението да са от съществено значение за личното положение на кандидата или страната му на произход, т.е. релевантни за правилното решаване на основния спор за наличието на материалноправните предпоставки по чл.9 ЗУБ за предоставяне на международна закрила. В тази връзка нови факти и обстоятелства следва да се тълкуват като новооткрити факти, т.е. самото откриване и навеждане на съответния факт или елемент от бежанската история следва да е станало след влизане в сила на предходното решение, респ. тогава те не са преклудирани при предходното разглеждане на молбата за закрила. Преклудирани са тези факти и обстоятелства, които вече са разгледани в предходните производства за закрила.

Съгласно Решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу S. van J. en V. по дело C-921/19: Член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл.40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна закрила съгласно чл.33, § 2, б."г" от тази директива, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95. Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл.40, § 3 от тази директива, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът

да отговори на условията за предоставяне на международна закрила.

Според тълкуването на СЕС, предоставено в т.58 от Решение от 13 юни 2024 г. по дело С-563/22: чл.40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл.12, § 1, б."а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

В последващата си молба жалбоподателят се е позовал на обстоятелства, които е счел за нови и относими към личната му бежанска история. С подадената последваща молба жалбоподателят е посочил, че е заплашен от управляващите в С. като привърженик на предходния режим на управление и е осъден без съд и присъда на наказание затвор, като се позовава и на влошената общественно-политическа и икономическа обстановка в С..

Правилни са изводите на Интервюиращия орган при ДАБ МС, че общественно-политическата обстановка в С. не може да се приеме като ново обстоятелство, което да налага различен извод от обективирания в оспорваното решение. Вярно е, че съгласно представената от процесуалния представител на жалбоподателя справка за С. от 07.05.2026г. положението в страната по произход на жалбоподателя е белязано от несигурност и нестабилност, но, от една страна, по делото са представени доказателства и в обратната насока, съдържащи се в справката от 10.06.2026г. и тази от 04.04.2026г. Следва да се отбележи, че в оспорваното решение е извършен подробен анализ на актуалната обстановка в С., като е посочено, че положението в страната е значително подобро, ВКБООН продължават да улесняват безопасното възвръщане на сирийски бежанци в техните родни райони, налице е ново политическо развитие, подобрената сигурност и възстановяване на собствеността, а и семейство на жалбоподателя продължава да живее в С.. От друга страна, липсват доказателства за конкретен риск за жалбоподателя, предвид изложени от него твърдения в последващата молба за заплахи от управляващите и осъждането му „без съд и присъда“, поради което изводите на административния орган са правилни. В тази връзка, правилно в оспорваното решение е посочено, че са породени съмнения относно достоверността на заявленията от жалбоподателя нови обстоятелства.

Въз основа на анализа на данните за ситуацията в С. правилно административният орган е констатирал, че не са налице нови обстоятелства и законовите основания за допускане на последващата молба до производство за представяне на международна закрила.

Предвид изложеното, съдът намира, че не се установяват нито нови обстоятелства, нито е налице изискването тези нови обстоятелства да са от съществено значение за личното положение на жалбоподателя в държавата и по произход, поради което жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изложеното, Административен съд – София-град, Първо отделение, 21-ви състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалба от 28.04.2026г. на А. Р. А. А., с ЛЧН № [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] , срещу Решение № 125 Х/17.04.2026г. на Интервюиращ орган на Държавна

агенция за бежанците /ДАБ/ при МС, с което не е допусната последваща молба рег. № КП-01-881/27.03.2026г. на жалбоподателя до производство за предоставянето на международна закрила.

Решението не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85 ал.3 ЗУБ.

СЪДИЯ: